

Blokáda Baltského moře proti Rusku

---

 ipovylisť.cz/wordpress/blokada-baltskeho-more-proti-rusku

David Z Moravy

30. září 2024

Společně s Polskem, Švédskem a Finskem chtějí pobaltské trpasličí státy uzavřít Baltské moře pro ruské námořnictvo. Zdá se, že elity USA/NATO jsou s tímto šílenstvím naprosto v pořádku. Jaká je ale strategie za tím? Na tuto otázku by nám mohl dát odpověď příklad Ukrajiny.

od Rainera Ruppa

Zdá se, že navzdory své skromné velikosti mají mocné národy Estonska a Finska silné ambice stát se neohroženými obránci Baltského moře proti ruským barbarům. Před pár dny současný hrdina estonské obrany, velitel Andrus Merilo, s nafouknutým hrudníkem statečností a hrdostí, veřejně oznámil plány vymyšlené společně s Finskem na uzavření celé východní části Baltského moře ruským lodím.

Ano, tyto malé, ale statečné severské národy jsou připraveny postavit se hrůzostrašnému ruskému námořnictvu. Tolik obdivuhodné odvahy neprokázalo ani srovnatelně silnější německé federální námořnictvo. Pistorius zjevně neudělal dost pro výcvik našich námořníků na válku.

Ale ve skutečnosti, co si Finsko a Estonsko myslí? Ostatně Ukrajina – s plnou podporou USA a NATO – má stále potíže porazit Rusko, zemi se silnou armádou, velkou průmyslovou kapacitou, vyspělými zbraněmi, nekonečnými surovinami a poměrně velkým počtem obyvatel. A přesto tu máme Estonsko a Finsko se svými nepatrnými populacemi, které si myslí, že mohou nějakým způsobem prosadit námořní blokádu proti Rusku, aniž by byly podezřívány z toho, že trpí přeludy vznešenosti.

Myšlenka námořní blokády proti Rusku v Baltském moři není nová. Před rokem ji zahájily především dva pobaltské „jedovaté trpasličí státy“ Estonsko a Lotyšsko, k nimž se od té doby připojil nový člen NATO Finsko. Se vši nadšenou připraveností k válce proti Rusku prosadit západní nepořádek založený na chaosu do posledního Ukrajince, jedovatí trpaslíci a Finsko nechtěli zůstat stranou, a tak vyvinuli svou vlastní grandiózní idiocii.

Původně chtěli přivést na palubu další státy Baltského moře. Velitel estonských ozbrojených sil generál Martin Herem na začátku tohoto roku řekl : „Společně s Polskem a se Švédskem a Finskem, které právě vstoupily do NATO, bychom měli být schopni dosáhnout jednoho z našich hlavních cílů, totiž možného zablokování Baltského moře.“ Zdá se, že lotyšský prezident to podpořil a dodal: „Abychom reagovali na očividnou ruskou hybridní válku a chránili naši kritickou infrastrukturu, musíme říci, že můžeme uzavřít Baltské moře ruským lodím.

Bývalý vysoce postavený britský námořní důstojník Tom Sharpe poté v konzervativním britském deníku *The Telegraph* jízlivý komentář o plánech blokády „jedových trpaslíků“ zveřejnil . Pod názvem „Výzvy k ‚blokádě‘ Ruska v Pobaltí nemají smysl,“ napsal:

„Podle mezinárodního práva, zejména Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS), je blokáda buď nezákonná, nebo je extrémně obtížné ji provést. Jakákoli forma blokády by byla považována za válečný akt, což by bylo problematické vzhledem k geopolitickému kontextu.“

Autor také kritizuje pokrytectví Západu při prosazování principu „svobody plavby“ ve strategických oblastech, jako je Tchaj-wanský průliv a Jihočínské moře, a zároveň diskutuje o možných omezeních ve Východním moři. Tento dvojí metr by mohl poškodit důvěryhodnost Západu.

Článek zároveň upozorňuje na neefektivnost navrhované blokády. I v případě realizace by Rusko stále mohlo vyvážet ropu jinými cestami, jako je Černé moře, Arktida nebo Tichomoří.

V neposlední řadě autor pochyboval o praktičnosti blokády a ptal se, kdo přesně k ní poskytne potřebné vojenské prostředky. Varoval, že vyhrožování nezákonnými nebo nereálnými plány by jen oslabilo kolektivní obranu NATO.

Stručně řečeno, Sharpe popsal myšlenku blokády jako „nesmyslnou“, protože nebyla ani legální, ani praktická, ani nemohla fungovat strategicky. Místo toho by riskovalo eskalaci a dokonce válku, aniž by nabídlo jakékoli hmatatelné výhody.

Plány blokády baltských jedovatých trpaslíků nelze pochopit zdravým rozumem. Pokud by tyto země vyvolaly vojenský konflikt s Ruskem, nepochybně by pocítily plnou sílu moskevského arzenálu. Sebedestruktivní drzost balancuje na hraně absurdna.

Situace se ještě více zamotá, vezmeme-li v úvahu, že Rusko stále projevuje jistou neochotu používat vojenské prostředky vůči Ukrajině – zemi, kterou Rusové stále považují za „bratrskou“, byť klamanou a scestnou. Žádná taková zdrženlivost by se však nevztahovala na pobaltské a skandinávské státy.

O to směšnější je fakt, že tyto země prostě plní příkazy ze zahraničí. Zdá se, že jejich vládnoucí elity mají mnohem větší zájem sloužit zájmům mocných za oceánem než chránit zájmy svých vlastních národů. Ale možná to není až tak překvapivé vzhledem k tomu, že protiruská propaganda dosáhla v těchto regionech vrcholu.

Nejlepším příkladem je maniakální, narušená rusofobka Kaja Kallasová, donedávna premiérka, či spíše „starostka“ Estonska, které má 1,6 milionu obyvatel a 6500 aktivních vojáků Pro srovnání: Lidí je víc žijících v malém moskevském okrese lidí než v Kallasově vlasti.

Kaja Kallasová například veřejně sní o rozdělení Ruska na mnoho malých zemí. jak malý? Dostatečně malý na to, aby nepředstavoval hrozbu pro baltské psí psy. Hlavní charakteristikou těchto malých

kousačů baltských lýtek je hysterické žvatlání při zmínce o Rusku, aby se přidali i větší psi. Společenské štěkání je známé psí chování, které Kallas ví, jak využít ve svůj prospěch.

Kallasová jako otevřená trollka NATO tak neúnavně žvatlala proti Rusku, že byla předurčena k vyšším rozkazům. Nedávno byla předsedkyní Evropské komise Ursulou von den SkandaLeyenovou jmenována nejvyšší diplomatkou EU. Jako zahraničněpolitická strážkyně „Evropské zahrady“ svého předchůdce Josepa Borrella nyní může využívat diplomatické zdroje EU na válečné stezce proti Rusku podle svého. A to zahrnuje i plán zablokování ruského Baltského moře, který od začátku podporovala.

Tento plán na první pohled působí jako nedomyšlené politické divadlo: zablokovat Rusko v Baltském moři?! Jedovatí trpaslíci se svou velkou populací, ekonomickým vlivem a vysoce vybavenou armádou očividně věří, že mohou vykonat námořní zázrak a zablokovat ruské námořnictvo. Ale bez ohledu na to, jak šílený je plán, Kallas a jeho společnost dokázali získat právě tolik veřejné podpory, aby se bláznům zdál životaschopný.

A zdá se, že Západ je s tímto šílenstvím naprosto v pořádku, pokud tyto skandinávské a pobaltské státy budou pokračovat ve svých provokacích a přiblíží se konfliktu, který by nikdy nemohly vyhrát. Jaká je ale strategie za tím? Na tuto otázku by nám mohl dát odpověď příklad Ukrajiny:

Stejně jako Ukrajina, skandinávské a pobaltské státy a Polsko nepotřebují porazit Rusko; potřebují jen udržet Rusko zaneprázdněné – nucené nadále utrácet peníze, zdroje a vojenskou sílu na obranu svých hranic. A zdá se, že Západ má v úmyslu tento model zopakovat jinde vytvořením většího napětí na hranicích, například v Podněstří a nyní dokonce znovu zacílením na Gruzii.

Mezitím jsou obyvatelé Estonska, Lotyšska, Finska a jejich skandinávští přátelé svými politickými elitami orientovanými na USA zahrnuti přímo do nebezpečné zóny vojenského konfliktu s Ruskem. A pokud nakonec z mapy zmizí Tallinn, Helsinky nebo dokonce Kodaň, západní loutkáři tahající za nitky neuroní slzu.

Continue Reading

Previous [Jaderný potenciál a „mokrý místo“](#)